

रजसा ध्वस्तमासीनं ददर्श द्रौणिमन्तिके । तमभ्यधावत् कौन्तेयः प्रगृह्य सशरं धनुः ।
 भीमसेनो महाबाहुस्त्रिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् । स दृष्ट्वा भीमधन्वानं प्रगृहीतशराशनं ।
 भ्रातरौ पृष्ठतस्यास्य जनाह्ननरथे स्थितौ । व्यथितात्माऽभवद्द्रौणिः प्राप्तञ्चेदममन्यत ।
 स तद्दिव्यमदीनात्मा परमास्त्रमचिन्तयत् । जगद्वा च स चेपीकां द्रौणिः सव्येन पाणिना ।
 स तामापदमासाद्य दिव्यमस्त्रमुदैरयत् । अमृत्यमाणस्तान् शूरान् दिव्यायुधधरान् स्थितान् ।
 अपाण्डवायेति रुषा व्यसृजद्धारुणं वचः । इत्युक्त्वा राजशार्दूल द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ।
 सर्व्वलोकप्रमोहार्थं तदस्त्रं प्रमुमोच ह । ततस्तस्यामिषीकायां पावकः समजायत ।
 प्रधक्ष्यन्निव लोकांस्तीन् कालान्तकयमोपमः ।
 इति श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्व्वणि ऐषीकपर्व्वणि ब्रह्मशिरोऽस्तव्यागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इज्जितेनैव दार्शार्हस्तमभिप्रायमादितः । द्रौणेर्बुद्ध्या महाबाहुर्ऋजुनं प्रत्यभाषत ।
 अर्जुनार्जुन यद्दिव्यमस्त्रमेतत् यदि वर्त्तते । द्रोणोपदिष्टं तस्यायं कालः सम्प्रति पाण्डव ।
 भ्रातृणामात्मनश्चैव परित्राणाय भारत । विमृजैतत्त्वमेथाजावस्त्रमस्त्रनिवारणं ।
 केशवेनैवमुक्तोऽथ पाण्डवः परवीरहा । अवातरद्द्रुपानूणं प्रगृह्य सशरं धनुः ।
 पूर्व्वमाचार्य्यपुत्राय ततोऽनन्तरमात्मने । भ्रातृभ्यश्चैव सर्व्वेभ्यः स्वस्तीत्युक्त्वा परन्तपः ।
 देवताभ्यो नमस्कृत्य गुरुभ्यश्चैव सर्व्वशः । उत्समर्ज्ज्य शिवं ध्यायन्स्त्रमस्त्रेण शाम्यता ।
 ततस्तदस्त्रं सहसा सृष्टं गाण्डीवधन्वना । प्रजज्वाल महाविभ्रद्युगान्तानलसन्निभं ।
 तथैव द्रोणपुत्रस्य तदस्त्रं तिग्मतेजसः । प्रजज्वाल महाज्वालं तेजोमण्डलसंवृतं ।
 निर्धाता बहवश्चासन् पेतुरुक्ताः सहस्रशः । महद्भयञ्च भूतानां सर्व्वेषां समजायत ।
 सशब्दमभवद्भोम ज्वालामालाकुलं भृशं । चचाल च मही कृत्स्ना सपर्व्वतवन्दुमा ।
 ते त्वस्त्रतेजसी लोकांस्तपयन्ती व्यवस्थिते । महर्षी सहितौ तत्र दर्शयामासतुस्तदा ।
 नारदः सर्व्वभूतात्मा भरतीनां पितामहः । उभौ शमयितुं वीरौ भारद्वाजधनञ्जयौ ।
 तौ मुनी सर्व्वधर्म्यज्ञौ सर्व्वभूतहितैषिणौ । दीप्तयोरस्त्रयोर्मध्ये स्थितौ परमतेजसौ ।
 तदन्तरमथाष्टव्यावुपगम्य यशस्विनौ । आस्तामृषिवरौ तत्र ज्वलितविव पावकौ ।
 प्राणभृद्भिरनाष्टव्यै देवदानिवसम्मतौ । अस्त्रतेजः शमयितुं लोकानां हितकाम्यया ।
 ॥ ऋषी ऊचतुः ॥ नानाशस्त्रविदः पूर्व्वं येऽप्यतीता महारथाः । नैतदस्त्रं मनुष्येषु तैः प्रयुक्तं कथञ्चन ।
 किमिदं साहसं वीरौ कृतवन्तौ महात्सवः ॥
 इति श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्व्वणि ऐषीकपर्व्वणि अर्जुनास्तव्यागे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ दृष्ट्वैव नरशार्दूल तावग्निसमतेजसौ । संजहार शरं दिव्यं त्वरमाणो धनञ्जयः ।
 उवाच भरतश्रेष्ठ तावृषी प्राञ्जलिस्तदा । प्रयुक्तमस्त्रमस्त्रेण शाम्यतामिति वै मया ।
 संहृते परमास्त्रेऽस्मिन् सर्व्वानस्मानशेषतः । पापकर्मा भुवं द्रौणिः प्रधक्ष्यत्यस्त्रतेजसा ।